

Υπάρχει «θεραπεία» για την Υγεία;

Είναι σαφές πλέον ότι η χώρα μας έχει στη διάθεσή της πολύ λίγο χρόνο, αφενός, για να βάλει τα πράγματα σε μια τάξη σε ό,τι αφορά τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, αφετέρου, να υλοποιήσει τις μεγάλες αλλαγές, οι οποίες είναι πλέον, τουλάχιστον θεωρητικά, αδιαμφισβήτητα αναγκαίες απ' τη συντριπτική πλειονότητα.

Ο τομέας της Υγείας είναι κατεξοχήν τομέας στον οποίο συναντώνται οι γενικές διακρυσίσεις όλων για την ανάγκη διαρθρωτικών αλλαγών με στόχο τη διασφάλιση των παροχών, όπως άλλωστε είναι αναμενόμενο για τον πυρήνα της κοινωνικής πολιτικής. Το αίτημα της ιούτιμης πρόβασης στις αναγκαίες θεραπείες, η βιωσιμότητα του συστήματος Υγείας με διασφαλισμένη ποιότητα, αλλά και η αναπτυξιακή διάσταση, που αναδείχθηκε ιδιαίτερα με την αντοχή που έδειξε ο Κλάδος του Φαρμάκου στην ακραία πίεση των προηγούμενων ετών, αποτελούν κεντρικά σημεία για τη συνεργασία και τη συνεννόηση που απαιτείται ώστε να βρεθούν οι νέες ισορροπίες.

Σε αυτή την κοινή βάση για συνεννόηση επενδύει σταθερά ο ΣΦ.Ε.Ε. και οι εταιρίες-μέλη του, διατυπώνοντας με κάθε ευκαιρία την προσήλωση του Κλάδου στην προστασία της κοινωνίας από τις επιπτώσεις της ύφεσης. Τόσο σε επίπεδο ανοιχτών διαύλων με την Πολιτεία όσο και με το σύνολο των δράσεων, των

πρωτοβουλιών, αλλά και της γενικής στάσης την οποία τήρησε ο Κλάδος του Φαρμάκου -παρά τα συσσωρευμένα χρέη του Δημοσίου προς τις εταιρίες και με παράλληλες εξουθενωτικές φορολογικές επιβαρύνσεις-, ώστε να μη φτάσει το μέγεθος του προβλήματος στους ασθενείς. Τώρα όμως ήρθε η στιγμή να κάνουμε όλοι το επόμενο βήμα, συνδράμοντας την Πολιτεία για τη δημιουργία ενός Στρατηγικού Σχεδίου για την Υγεία, το οποίο θα αποτελέσει εγγύηση ότι δεν θα ξαναμπει στην... Εντατική, σταθεροποιώντας επιτέλους τα δεδομένα για όλους. Και ίσως θα είναι πολύ χρήσιμο και βοηθητικό να ξεκινήσουμε από τα ζητήματα για τα οποία συμφωνούμε όλοι ότι αποτελούν τα θεμέλια ενός βιώσιμου και σύγχρονου συστήματος Υγείας.

Το πρώτο είναι το ζήτημα της ορθολογικής χρηματοδότησης του συστήματος, ώστε να μη δημιουργούνται κενά και αρρυθμίες, που κοστίζουν ακριβά πάνω απ' όλα στον ασθενή όταν βρεθεί στη στιγμή που έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη. Σαφής προτεραιότητα είναι, ομολο-

γούμενος, η πρωτοβάθμια φροντίδα Υγείας, για την οποία κανείς δεν διαφωνεί ότι χρειάζεται ενίσχυση σε υποδομές, υλικά και ανθρώπινο δυναμικό. Ενίσχυση, η οποία δεν μπορεί να υποστηριχθεί χωρίς τη σύμπραξη των δυνάμεων του Δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα και χωρίς ευρύτερες συναίνεσεις για την επίλυση των προβλημάτων. Ο δημόσιος τομέας διευρύνοντας την προσφορά του, η οποία τώρα βρίσκεται μόλις στο 10% του προϋπολογισμού του για την Υγεία, ποσοστό κάτω του μισού από αυτό που ισχύει στα αναπτυγμένα συστήματα Υγείας, και ο ιδιωτικός τομέας από την πλευρά του προχωρώντας τις επενδύσεις ώστε να ενισχυθούν τα δημόσια Ταμεία.

Ένα δεύτερο ζήτημα είναι αυτό της πρόσβασης, χωρίς διακρίσεις, των ασθενών στις κατάλληλες θεραπείες, συμπεριλαμβανομένων των καινοτόμων θεραπειών, ειδικά για τις σοβαρές παθήσεις. Σε ό,τι αφορά την είσοδο της καινοτομίας στην ιατρική πρακτική, ένα κρίσιμο βήμα το οποίο μάλιστα αποδίδει άμεσα, είναι η διαμόρφωση ευνοϊ-

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑΛΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ, Προέδρου ΣΦ.Ε.Ε.

κού περιβάλλοντος για τις κλινικές μελέτες. Παρά τα προφανή οφέλη για τους ασθενείς, για την ενδυνάμωση με νέα γνώση και εργαλεία του επιστημονικού δυναμικού, αλλά και για την οικονομία, η χώρα μας υπολείπεται θεαματικά στον τομέα αυτό, αποβαρύνοντας τις φαρμακευτικές εταιρίες που θα επέλεγον την Ελλάδα για να επενδύσουν σε εφαρμοσμένη καινοτομία, ανοίγοντας έτσι και άλλες προοπτικές.

Στο ίδιο πλαίσιο σταθεροποίησης εντάσσεται και το μείζον ζήτημα της ρύθμισης των χρεών του Δημοσίου προς τις φαρμακευτικές εταιρίες. Η υγιής και ομαλοποιημένη λειτουργία των εταιριών αποτελεί κρίσιμη παράμετρο για την υπερδότηση των δυνατοτήτων παραγωγής του κλάδου, καθώς και την επένδυση στην έρευνα και την ανάπτυξη νέων θεραπειών. Όλα αυτά προφανώς και αφορούν στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, γεγονός που επιβεβαιώνει την επιτακτική ανάγκη να ξεφυγούμε πλέον από τις «δαιμονοποιήσεις» που αδικούν τις δυνατότητες της επιχειρηματικότητας στη χώρα μας και μπλοκάρουν την ανάπτυξη που μέλλει να φέρει.

Προφανώς, υπάρχουν πολύ περισσότερες παραμέτρους και διαφορετικές προσεγγίσεις για το βιωσιμότητα και δίκαιο σύστημα Υγείας, το οποίο όλοι θέλουμε. Ωστόσο, καμία θεραπεία δεν παράγεται χωρίς τη συνεργασία πολλών ειδικοτήτων, χωρίς επένδυση και κυρίως χωρίς πίστη ότι διανύει ο άνθρωπος είναι καλά όλα μπορούν να πάνε καλύτερα. Με αυτόν τον τρόπο έχει νόημα να αναζητήσουμε και να εφαρμόσουμε η χώρα μας τη «θεραπεία» για το σύστημα Υγείας. Και ο Κλάδος του Φαρμάκου, που ξέρει καλά αυτόν τον τρόπο, θα συνεχίσει να είναι στο πλευρό της Πολιτείας, της κοινωνίας, του κάθε ασθενούς. ■

